

متن پرسش

سلام علیکم و رحمت الله: استاد جان دعايمان كنيد. استاد سوالي دارم از حضورتون، اينكه در صحبتهاتون گاهي مي‌فرمائيد رهبري، نائِب امام زمان عجل الله تعالى فرجه الشريف هستن رو به استناد سندی مي‌فرمائيد يا اين مطلب ذوقی است؟ حضرت صاحب ۴ نائِب رسمي داشتن كه در متون آمده، اين كه حضرت آقا، حفظه الله رو نائِب ايشان معرفي مي‌كنيد و مي‌كنند بر چه اساسي است؟ خدا حفظتون كنه

متن پاسخ

باسمه تعالى: سلام عليكم: در روايت از حضرت امام حسن عسگري «عليه السلام» داريم: «فَأَمَّا مَنْ كَانَ مِنَ الْفُقَهَاءِ صَائِنًا لِنَفْسِهِ حَافِظًا لِدِينِهِ مُخَالِفًا عَلَى هَوَاهُ مُطِيعًا لِأَمْرِ مَوْلَاهُ فَلِلْعَوَامِّ أَنْ يُقَلِّدُوهُ وَ ذَلِكَ لَا يَكُونُ إِلَّا بَعْضَ فُقَهَاءِ الشَّيْعَةِ لَا جَمِيعَهُمْ» [۱] و اما آن كسي از فقهاء امت ما كه نگهبان نفس خود و حافظ دين خدا و مخالف هوا و هوس و مطيع امر حضرت مولاي خود بود، بر عموم مردم لازم است از او تقليد كنند. و بعد حضرت در ادامه روايت مي فرمايند: و البته بعضي از فقهای شيعه متّصف به اين صفتند و نه جميع آنها.

با توجه به روايت فوق، عملاً فقهايي كه خصوصيات فوق را دارا هستند، به يك معنا نايب امام زمان «عجل الله تعالى فرجه» مي‌باشند و معلوم است كه وليّ فقيه در اين رابطه نيابت‌شان به جهت موقعيتي كه دارند، كامل‌تر است و اين مقام غير از مقام نواب اربعه مي باشد. موفق باشيد

[۱] (۱) احمد بن علي طبرسي، الإحتجاج على أهل اللجاج، ج ۲، ص ۴۵۸.